

душеприказчики тѣ даватъ му потребный атъ атестатъ. Лѣнивыи атъ, строптивый атъ, (инадчій атъ) воспитаниикъ, кого то при-мѣтихъ въ лоши работи, Гг. душеприказчики во все го исфар-лятъ, и получавать отъ него пари тѣ, что ся похарчихъ за него съ проценти тѣ и штрафъ атъ.

§ 17.

Сумма та, что ся похарчи за юношъ атъ, като сумма, дѣтъ слѣдува на благородно заведение, счита ся джлгъ (борчъ) не-говъ, но за по скоро да ся расплати, му ся даватъ следую-щи тѣ облегченія. 1) На оная сумма не ся турятъ проценти. 2) Ако воспитаниикъ атъ приеме церковно званіе, и ся врече да проповѣдова Български, тогава отъ джлгъ атъ, что остана, да-рува му ся третя та часть. 3) Така му ся дарува още третя часть, ако издаде на свой харчъ, Български, некое сочиненіе, или преводъ, кое то може да е смѣсяно и съ други язици. То-ва сочиненіе треба да составлява най малко, двадесетъ печатни листовѣ. При това сочиненіе воспитаниикъ атъ длѣженъ е да печата Български и той мой завѣтъ. 4) Прощеніе то на тре-тя та часть на джлгъ атъ, что остава, воспитаниикъ атъ има право да го получи и тогава, кога то той въ Габрово послужи какъ то учитель въ учебно то заведение, на спазарена плата, десетъ години, или въ други мѣста по Българія та петнадесетъ. Може да ся случи, Габровско то учебно заведение да нѣма нужда за воспитаниикъ атъ си, при той случай директори тѣ му даватъ письменно дозволеніе (изинъ) да стане учитель въ други мѣста по Българія та, но да е обязанъ да испални точъ въ точъ си-чко то, что е горѣ писано, додѣ му ся исплати джлгъ атъ.